

## Katecheza XXV - Nabożeństwa

„Święty, Święty, Święty Pan Bóg zastępów. Pełne są niebiosa i ziemia chwały Twojej”. Tą uroczystą formą Kościół wyznaje wiarę w świętość Pana Boga. Czyni to zwłaszcza w liturgii Mszy świętej, po prefacji, rozpoczynając modlitwę eucharystyczną. Te słowa liturgii eucharystycznej pochodzą z Księgi proroka Izajasza, który napisał: „Ujrzałem Pana, siedzącego na [...] wyniosłym tronie [...]. Serafimy stały ponad Nim [...]. I wołał jeden do drugiego: «Święty, Święty, Święty jest Pan Zastępów. Cała ziemia pełna jest Jego chwały»”.

Pierwsi chrześcijanie z głęboką wiarą wyznawali wiarę w świętość Pana Boga: „Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach ... Wielbili Boga, a cały lud odnosił się do nich życzliwie. Pan zaś przymnażał im codziennie tych, którzy dostępowali zbawienia” – tak mówią nam Dzieje Apostolskie (Dz 2,42.47).

Naśladując wiarę pierwszych chrześcijan gromadzimy się na naszych nabożeństwach. Tworzą one wspaniałą mozaikę wyrażającą wiarę Ludu Bożego: Droga Krzyżowa, Nabożeństwo Gorzkich Żali, nabożeństwa adoracyjne, celebracje Słowa Bożego, nabożeństwa majowe, październikowe, godzinki, litanie, nowenny, koronki – to piękny hymn uwielbienia Pana Boga oraz uczczenia Najświętszej Maryi Panny i Świętych.

Bogactwo form modlitewnych, które nazywamy nabożeństwami, to przede wszystkim **wyznanie wiary** w świętość Pana Boga i w Jego aktualne działanie.

Nabożeństwa pomagają nam w modlitewny sposób **przyjmować i rozważać tajemnice naszego zbawienia**. Wyrażają nasze **dziękczynienie** za Boże dary. Prowadzą do **postawy żalu i prośby o przebaczenie** za brak miłości Boga i drugiego człowieka. Skłaniają do uznania naszej niewystarczalności i kierowania **prośby o Bożą pomoc** dla nas samych oraz dla innych osób ze wspólnoty Kościoła. Ukazują piękne wzory do naśladowania. Są nimi Najświętsza Maryja Panna oraz błogosławieni i święci.

Nasi praojcowie głęboko odczuwali potrzebę modlitwy indywidualnej i wspólnotowej, czego piękne dowody mamy w zabytkach naszej kultury.

*„O Wiaro święta, Chrystusa wiaro!  
Ty przodków cnotę budziłaś starą:  
Bo ci przodkowie, ci nasi starzy,  
Brali hart ducha od twych ołtarzy...  
Bo swoje sprawy o każdej chwili  
Bogiem poczęli, Bogiem kończyli”*

*(Władysław Syrokomla, Staropolskie roraty)*

Nabożeństwa, w których uczestniczymy przygotowują nas do bardziej **świadomego i pobożnego** uczestnictwa w Eucharystii.